

PERFORMANCE

Kunstnerkollektivet Signas performanceinstallation *Club Inferno*, en co-produktion med Volksbühne. Foto: Erich Goldmann.

Club Inferno

★★★★★★

Spilleperiode 8 marts – 21. april

Spillested Wedding, i Berlin (en co production med Volksbühne)

Koncept og instruktion Signa & Arthur Koestler og Thomas Bo Nilsson

Medvirkende Alexander Senner, Ana Valeria Gonzalez, Andreas Schneiders, Anne Hartung, Arthur Koestler, Helga Sieler, Irma Wagner, Jenny Sleenken, Johannes Köhler, Olga Sonja Thorarensen, Petra Gantner, Sebastian Sommerfeld, Signa Köstler, Thomas Bo Nilsson m.fl.

”Spielen Sie, spielen Sie...”, en blond herre står på et podie blandt alskens kitsh, en spillebod fyldt op af perlemorsporcelænhunde, tacky lysestager, tandpasta fra Tyrkiet og similismykker, bag ham står en halvpåklædt ung kvinde med tung make-up og drejer på et snurrende lykkeshjul.

Rammehistorien for kunstnergruppen Signas seneste performanceinstallation *Club Inferno* handler om sønnen af den afdøde Beatrix Godeux, Herbert. Han har overtaget moderens Las Vegas-agtige kasino. Herbert fører stedet videre, men som en postmoderne imitation af den litterære klassiker Dantes *Inferno*, en del af værket *Den guddommelige komedie* fra brydningstiden mellem middelalder og renaissance.

Man kan altså i *Club Inferno* som i flere af Signas tidligere værker frit vandre rundt i installationen, mini-universet, i ni forskellige kredse, ligesom Dantes helvede er opbyg-

get. Performerne agerer karakterer fra Dantes *Inferno*, alle sammen syndere, som er fanget i inferno. På den led kan performerne altså gå ind og ud af deres roller i fiktionen *Club Inferno* og har således flere identiteter at spille på.

Odysseus, Cleopatra, Medea er fx fanget her, men de er også tidligere kasinopersonale. Og man kan som publikum interagere med dem og påvirke udviklingen af performanceen. Man kan selv vælge, om man blot er med på en kigger og liste rundt i rummene, eller man kan gå i clinch med karaktererne: spille på lykkeshjulet, danse med unge mænd, mens de hælder blodrød saft ud over sig eller købe sig en vodka i baren. Man kan tale med karaktererne. Mulighederne for at hengive sig, blive frastødt eller deltage i *Club Inferno's* maskineri er flere.

Ud af det blå kan, man fx blive vidne til Kleopatrankarakterens modbydelige overfald af en af de mange uhyggelige franske klovne,

som befolker *Club Inferno*. Han sætter sig tæt op af hende og griner sjofelt, så stikker han fingrene hårdt op i hende. Hun skriger højt men må finde sig i det. Kleopatra er jo i helvede, fordi hun har fulgt sine lyster.

Temaerne for *Club Inferno* er genkendelige Signatemaer: magtrelationer, hengivelse og handling, fiktion og sandhed, men her i *Club Inferno* handler det også om større almentmenneskelige temaer som synd, skam, liv og død. Grænserne for vor tids synder, hvad man må og ikke må have lyst til at gøre, hvad man må hengive sig til, hvornår rationaliteten må vinde; i hvilket limboland vore dages moralcodeks befinder sig, undersøges. Signa har på fornem vis formået at finde et koncept og en form, hvor det opløste tekstteater, performanceetret og det fortællende, narrative spiller sammen.